

VUOSIKERTOMUS 2007 - 2008
Tampereen Rudolf Steiner -koulu

Yhteystiedot

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

Muotialantie 79–81

33800 Tampere

www.tampereensteinerkoulu.fi

Sähköposti

etunimi.sukunimi@tampereensteinerkoulu.fi

info@tampereensteinerkoulu.fi

Toimisto (03) 3141 6100
Faksi (03) 3141 6110

Taluspäällikkö (03) 3141 6112,
0400 682 056

Vuosirehtori (03) 3141 6118,
050 918 4345

Opettajainhuoneet

luokanopettajat (03) 3141 6116

B, luokanopettajat (03) 3141 6140

yläluokat (03) 3141 6113

Opinto-ohjaaja (03) 3141 6114

Teknisen työn tilat (03) 3141 6119

Terveystenhoitaja (03) 3141 6148

Psykologi Emma Järveläinen 041 529 5052

Oppilasravintola

Osuuskunta Tampereen Timjami (03) 3141 6121

Iltapäivähoito

Huringin ryhmät: (03) 3141 6146

2A, 3B -luokat 045 125 8279

1A, 3A -luokat 050 462 0392

Koulun puolella toimivat ryhmät:

1B-luokka 045 124 3661

2B-luokka 045 124 3660

Esiluokat

Teerentie (03) 253 0934

Teerentie 7

33540 Tampere

www.tampereensteinerpaivakoti.fi

Sinilintu (03) 265 5553

Hallilantie 24

33820 Tampere

paivakoti.sinilintu@jippii.fi

Uudet ylioppilaat

Colliander Aleksandra
Dahlman Seela
Haukka Arto
Honkala Juha
Järvelin Juho
Kumpulainen Milla-Mari
Nurmilahti Olli
Ojanen Riikka
Ollikainen Dimitri

Packalén Ville
Piipponen Sara
Reinhardt Wilhelmiina
Santavuori Silja
Sillanpää Viivi
Solin Susanne
Tapola Jussi
Tervaharju Suvi
Tomi Anna

12. luokan päättötöät

Binaud Salia

Egholm Auric
Hernberg Nanny
Jolma Kasmir
Juvonen Aino

Nurmilahti Anni
Rintamäki Paula
Saxman Eveliina
Tapola Laura

Runokäännöksiä
ranskasta suomeen
Piippukirves
Tanssidiplomi
Kuvataidediplomi
Liikuntadiplomi
Taek-Wondosta
Vanhojen tanssi -puku
Muotokuvia
Sirkusesitys, puku+video
"Isän enon elämäntyö"

Mistä on pienet Steiner-koulut tehty?

Opettajista, oppilaista, vanhemmista, steinerpedagogiikasta ja gotheanisesta arkkitehtuurista; niistä on pienet Steiner-koulut tehty! Kaikkea tätä ja paljon muuta on koulumme. Olemme totutelleet kuluneena lukuvuonna elämään uudessa hienossa koulutalossamme, tunnustelleet ja luoneet rakennuksen omaa henkeä monin tapahdumin ja toimin. Laseeraus on edennyt loppusuoralle ja mukana on ollut melkoinen joukko vanhempia ja oppilaita, siitä kaikille osallistuneille lämmin kiitos. Vielä keskeneräinen juhlasalimme kaikkine puutteineen on sekin osoittautunut kelpo tilaksi näyttelijöiden näytellä, soittajien soitella. Luomuruoka ja osuuskunta Timjami ovat tuottaneet elinvoimaa jokaisen koulupäivän tueksi ja ilo on ollut nauttia lidesjärven maisemista oppilasravintolassa.

Kaikkein tärkein ainesosa on kuitenkin yhteinen kasvatus- ja opetustehtävämme ja sen parhaasta mahdollisesta toteutumisesta huolehtiminen. Tässä onnistumistamme eivät ratkaise puitteet vaan koulun henkilökunnan, erityisesti jokaisen opettajan onnistuminen vaativassa tehtävässään. Niinpä olemme käynnistäneet Tekesin työelämän kehittämisohjelman tuella kaksivuotisen Puhti 2008-projektin, jonka päätavoite on uudistaa ja rakentaa koulun sisäisiä toimintoja ja palveluja luomalla parhaat mahdolliset puitteet jokaiselle oman tehtävänsä suorittamiseksi. Ensisijaiset kehityskohteet tukevat työhyvinvointia ja jaksamista, kaiken tekemisen kulmakiveä ja perustusta. Miten voisimme antaa itsestämme parhaimpamme, ellemme huolehdi omista voimistamme. Vajaaksi käyneestä maljasta on vaikeata ammentaa rakkautta ja viisautta.

Kuluneena talvena on jo uudistettu monia toimintatapoja, mikä antaa lisää tilaa pedagogiseen työhön syventymiselle. Tulevana lukuvuonna tullaan keskittymään mm. työnohjaukseen sekä pedagogiikan ja osaamisen edelleen kehittämiseen monilla eri alueilla. Moniin opetuksen osaalueisiin panostetaan myös aikaisempaa enemmän, minkä mahdollistavat valtionosien merkittävä korotus sekä onnistuminen koulun talouden yleisessä kehittämisessä.

Niinpä on levollista jokaisen jäädä nauttimaan tulevasta kesästä, tokkopa säillä tai millään ulkoisella on lopulta suurtakaan merkitystä. Eino Leinin (pitkin) säkein toivotan jokaiselle koulu yhteisömme jäsenelle virkistäviä ja uudistavia kesän hetkiä.

Ilkka Kaakkolammi

Kevätlaulu, Eino Leino 1896

Terve päivä Pohjolahan,
terve Suomehen suvinen aika!
Terve lepikot lehtimään,
terve käkökset helkkymään,
terve lämpimät lounatuulet,
lemmen tuulet,
tuoksumaant-
veet sinertämähän,
maat vihertämähän,
taivahan auteret tanhuamaan!

Paistaas armahin aurinko,
hellitä hempeä huomen!
Pitkä, pitkä on Pohjan yö,
kolkko on talvi Suomen.

Kauvan kattanut maata on
hallan ja hämärän vyo,
kauvan on kuura
peittänyt maan,
kauvan on huura
huokunut mielihin hallaa vaan-

Paistaas armahin aurinko,
hellitä hempeä pouta,
jotta lähtisi sydänten jää
ja sulais rintojen routa.

Suo jo lämpesi, sula on maa.
Joutukaa kyntäjät vakoja luomaan,
vakoja suoria vapauden,
uria uusia aatteen
halki harmajan suomaan!

Kyll' on maata kyntäjällä
Suomen sinisaloilla,
korvet suuret, pelot pienet,
kyntäjät vähäväkiset.

Joutukaa, joutukaa
kylväjät siementä tuomaan,
tietojen kylvöjä,
taitojen kylvöjä
kyntäjän uutehen uomaan,

jotta nousis nuori vilja,
kasvaisi Kalevan touko,
aaltosisi Suvannon auvo,
Suomen henki heilimöisi!

Kyntäkää, kylväkää,
toukujen, toivojen aika on tää!
Toivehet milloin toteutuu,
milloin halla ne syö.

Nyt on Suomen toukokuu,
nyt on kynnön ja kylvön työ,
leikkuu, korjuu--kaikki muu
jääköön Herran huomaan!

Ei voimaa puutu pelto
ja mehevä musta on multa,
kun taivas antavi sadetta vaan
ja lämpöä päivän kulta.

Ja Jumala armon-paistettaan
on Suomenmaalle suova
ja nostava orahat aaltoomaan
ja laihot laajat luova--
Ja riemuja raikui Väinön maa
ja toivehet lauluja kaiuttaa
ja kausita kumpujen, vuorten
helavalkeat leimuaa.

Mut tyyni on kansojen surma,
ei myrsky, ei tuulispää.
On aurinko toukujen turma,
jos kauvan kestävi kaunis sää
Poudan poika on velttous,
tyynen tyttö on saasta,
mut ukkonen ilmoja puhdistaa
ja tappaa tauteja maasta.

Ja idästä nouseva polvi on
ja kaakosta kamala lonka,
mi taivahan lientävi
myrskysäin
ja jylisten rientävi
Suomehen päin
mustana niinkuni muuri.

Ja synkkä on yö
ja ukkonen vyöryvi, salamat lyö,
ja maassa on murhe suuri.

Mut jälkeen yön ja ukkosen
taas taivas seijastuu
ja helmaan Suomen järvien
taas päivä heijastuu
ja leivo laulavi, lehto soi
ja tuoreena tuoksuvi kuusi
ja perhosek kukilla karkeloi
ja touko on taas kuni uusi.--

Rakas on taaton raatama pelto,
makea maammon leipoma leipä,
kova on vierahan maankamara,
karvas kakku äitipuolen.
Kauvan Suomi pettua söi,
almuja aneli teillä,
muruja liikoja muukalaisten
kerjəsi kyyneleillä.

Mut kerran loppuvi kerjuu
ja vierahan viiltävä herjuu,
ja Suomen selkä nousta saa
ja kansa päänsä kohottaa:
Jo tähkivi Väinön vilja,
jo kasvavi Kalevan laiho,
ja poistuva maasta on leivän puute
ja vierahan viljan kaiho!

Mut leivästä ei kansa elä vaan,
ei mesileivästä' edes tiedonkaan,
vaan niinkuin päivän
kumppalliksi suotu
on vieno, valju kuu
ja niinkuin puu
on luotu heelmää antamaan,

niin järjen siskoksi on tunne luotu
ja hyöty kauneutta kantamaan.

Ja ainapa vainion keskehen näin
esi-raatajat entisaikain
leposijaksi lintujen lentävään
puun vrehreän jäädä antoi.

Ja pihalla töllien pienimpään
toki pihlaja terttuja kanto.
Ja pihalla kotien köyhimpään
pyhä taitehen pihlaja nouskohon näin
ja vienona tuoksu sen tuntukohon
joka suojahan, kammioon!
Ja jääköhön käkösen kukuntapuu
ja Suomen laulun puu
myös laitahan aatteen laihojen
ja keskehen kansani keväisen!
Ajan hetget sen oksia heijailkoon,
valon keijut sen lehvillä leijailkoon
ja soikohon sorea laulu
yli peltojen mustan mullan
kyntäjille, kylväjille,
kylmän vainion vakoajille!

Näin vasta nousee seinät
Suomen vallan,
näin vasta valmistuupi
Suomen sampo.

On sampuen saanut laine
ja vienyt Ilmarin ihmetyön
ja Ugrin heimojen maine
on haudattu helmahan yön.
Mut tuntehen voimalla tunkien
me tähtiä löydämme yöstä
ja etsien silmillä rakkauden
myös muruja Ilmarin työstä.

On meillä loihitu
ja laulun valta
ja kieli joustava,
norja lie.
Siin' on noustava
kukkapalta,
siin' on soihtu
ja siin' on tie!

Näin joutuen henkemme hettehen
luo
sen veestä me voimaa juomme
ja takoen taidolla muruset nuo
me sampuen uuden luomme,
aatteen sammon, laulujen sammon,
tietehen, taitehen sammon,
veljien riemun, siskojen avun,
Suomen syöjien kammon,
mi ukkosen voimalla jyristen sois
ja kansojen kummana pauhais
ja maailman mainehet
Suomehen tois
ja Suvannon viljoja jauhais--
syötäväiksi, myötäväiksi,
ihmisten iki-iloksi!

Kansainväliset opettajapäivät Dornachissa 24.-29.3.2008

Jo kahdeksatta kertaa steinerkoulujen opettajia kokoontui pääsiäisen jälkeisen viikon ajaksi Baselin lähelle Dornachiin, Rudolf Steinerin suunnitteleman Goetheanum-rakennuksen suojiin. Näitä päiviä järjestetään vain joka neljäs vuosi, ja osallistujia kaikkialta maailmasta oli tällä kertaa yli 1100. Suomalaisten osuus oli parisenkymmentä, joista tamperelaisia oli kahdeksan.

Päivien teemaksi oltiin valittu tahdon ja ajattelun kasvatus, alkaen päiväkotivaiheesta aina lukioon asti ja sen yli, itsekasvatuksen muodossa vielä aikuisiässäkin jatkuen. Jokainen päivä aloitettiin useammalla kielellä lausutulla aamurunolla ja näytteillä oppitunneista, jonka jälkeen kokeneet steinerpedagogit valottivat teemaa eri puolilta. Työ- ja taideryhmien jälkeen aihetta lähestyttiin vielä tieteellisestä näkökulmasta. Iltaisin saimme nauttia korkeatasoisista taiteellisista oppilasesityksistä. Japanilaiset, thaimaalaiset ja brasilialaiset oppilasesitykset osoittivat meille eurooppalaisille, miten steinerpedagogiikka elää ja toimii vahvasti mitä erilaisimmissa kulttuuri-ympäristöissä. Eurytmia ja musiikki sekä elvyttivät pitkän opintopäivän jälkeen että toivat syvän ja virkistävän yönunen, kuten itävaltalainen, uni- ja stressitutkimukseen erikoistunut professori Max Moser oli esitelmässään meille vakuuttavasti selvittänyt.

ELIANT-aloite, josta koulummekin tiedotteissa on kerrottu, oli myös näkyvästi mukana päivillä. Keräyksen tuloksena on saatu kokoon jo reilu kolmannes tavoitellusta miljoonasta allekirjoituksesta ja lisää tarvitaan. Läsnäolijat lähettivät tiedotekirjeen asiasta varsinaisena lentopostina – ilmapallon kantamana. Gongin kumahaessa lähti 2000 valkoista ELIANT-tekstitettyä ilmapalloa kirjeineen Goetheanumin parvekerassilta kohti toivottavasti asiaan myönteisesti suhtautuvia vastaanottajia. Siis jos et ole vielä allekirjoittanut tätä vetoomusta tai tiedät jonkun, joka sen voisi vielä tehdä, googlaa hakanat ELIANT HANKE, niin allekirjoittaminen järjestyy netissä. Koulun toimistossa voi myös käydä allekirjoittamassa paperilomakkeelle. Kyse on kulttuurin monimuotoisuuden vapauden säilyttämisestä ja painoarvon lisäämisestä EU:n neuvottelupöydissä.

Dornachin krookukset saivat kokea takatalvea tuon viikon aikana. Lumisade ja pakkasasteiset tuulet ihmetyttivät Afrikasta ja Australiasta saapuneita osallistujia, kun taas me suomalaiset olimme kuin kotonamme. Kansainvälisen yhteisöllisyyden voimaa aidosti kokeneina, runsain mitoin ja monipuolisesti uusin eväin varustettuina oli hyvä lähteä kohti arjen tehtäviä kauniissa koulussamme, omissa kouluyhteisössämme.

Sirpa Turunen-Viljanmaa

1.A-luokan tunnelmia

Kun muistelimme luokassa ensimmäistä kouluvuottaamme, kirjoitimme taululle asioita, jotka ovat olleet mukavia. Ja listasta tuli pitkä ja iloinen.

Aamutoimet	Kuvaamataito
Muovailu	Laskentotunnit
Pääaineet	Välitunnit
Retket	Näytelmien katsominen
Luistelu	ET-tunnit
Hiihto	Läksyt
Juhlat	Hyvät ruoat
Lelupäivät	Pikku-eurytmia
Käsityö	Eurytmia
Musiikkitunnit	Koulukummit
Piirtäminen	Leenan vierailut
Englanti	Syntymäpäivät
Saksa	Ihanat oppilaat ja
Uskonto	opettajat

Me pääsimme siis siihen lopputulokseen, että mukavaa on ollut KAIKKI! Näissä iloisissa tunnelmissa lähdemme kesälomalle ja palaamme taas syksyllä yhtä innokkaina. Hyvää kesää!

t. 1 A luokka & Tarja Havumetsä- Larimo

Hauska vuosi!

3A luokka / Lenita Rintala

*"Minä yritän kaikin voimin,
työhön käyn tositoimin,
en lannistu lain,
en pelkää lain,
Minä tahdon osata ja
auttaa vain!"*

Tällä asenteella on aloitettu kolmannen luokan päivät ja työt, yhdessäolo, jonka varassa on puitu, jauhettu ja leivottu; on vierailtu Ollilan perinnetilalla Pälkäneellä ja "Lucia-kulkueena" Museokeskus Vapriikissa; on rakennettu leikkimökki Päiväperhon pihalle lasten leikittäväksi; on eletty arkea ja juhlaa. Maailmaa ja sen vuorovaikutussuhteita on tehty tutuksi, jokainen on saanut tositoimin osallistua ja kokea itsensä ja tekemisensä merkitykselliseksi, tarkoitukselliseksi.

Kolmasluokkalaisten kokemuksellisuudesta ja syvällisestä itsensä maailmaan ja muihin ihmisiin liittävästä ajattelusta sai opettaja iki-muistaisen elämyksen Vanhan Testamentin

kertomusten jaksolla. Aatamin ja Eevan alkutaivalta ja kokemuksia Paratiisissa ja maan päällä kuvaillessani luokka sai syvän "Ahaa-elämyksen" omasta yhteenliittymisestäään ihmiskunnan pitkään jatkumoon – koko luokka koki syvästi alkukuvallisesti olevansa Aatamin ja Eevan kautta sukua kaikkien ihmisten kanssa maan päällä ja ympäri luokkaa riennettiin halaamaan ja taputtelemaan kanssasisaria ja – veljiä, opettajalle vilkutettiin luokan etualalle " Hei isosisko!"

Pois pelko-

*"Lähetä minut enkelin tehtäviin,
tahtoisin tuoda hiukan iloa sydämiin.
Tahtoisin auttaa, missä apua tarvitaan,
lohduttaa voisin häntä,
joka on murheissaan.
Lähetä minut enkelin tehtäviin,
pieniin ja tarpeellisiin, huomaamattomiin."*

Lenita Rintala

Luokkaretki

Perjantaina menimme elämysretkelle Poriin.

4. luokan kummikuski Veksi vei meidät sinne ja 4.luokka oli mukana. Menimme Sunniemen pajutilalle. Kävimme myös Kirjurinluodolla jossa oli kiva leikkipuisto. Saimme ostaa jäätelöä.

Katariina 3 B

Kevätretki Poriin.

Perjantaina 9.5. lähdimme Veksin kyydillä kohti Poria jossa pääsimme leikkimään tosi kivaan puistoon. Oli tosi kivaa!

Aarni 3 B

Kevätretki

Menimme luokkaretkelle Poriin neljäs B luokan kanssa. Kävimme Sunniemen pajutilalla, katselimme siellä pajutöitä, sitten menimme hienoon leikkipuistoon. Kivaa oli!

Neea 3 B

Nytpä tahdon olla ma pienen mökin laittaja

Aurinkoisena huhtikuun lauantaina sahat suhisivat ja vasarat paukkuivat, kun 3B:n reipas punaposkinen lapsijoukko vanhempineen aloitti mökin rakentamisen. Tunnelma oli iloiseen kepeä ja lasten silmät loistivat kirkkaina työn touhussa. Kolmessa ryhmässä ahertaessa saatiin mökin runko pystyyn.

Rakentamista jatkoimme koulunkäynnin lomassa ja kohta olikin lattiat ja seinät nikkaroitu. Isät tulivat apuun kattotuolien nostamisessa ja Jukka-isä rakensi meille tukevat telineet. Nyt aloitimme katon naulaamisen. Valmistimme kaidepuut ja nikkaroimme kuin pienet muurahaiset mökin kimpussa. Välillä sain hieman toppuutella liian innokkaita naulaajia. Työtä on vielä paljon, mutta niin on innokkaita tekijöitäkin. Mökistämme tulee keltainen valkoisine kaiteineen ja pielineen. Oppilaat odottavat malttamattomina, että pääsevät heiluttamaan pensseleitään ja meillä on vielä jännät paikat edessä, kun kiipeilemme mökin harjalla kattaessamme sen huovalla. On ilo työskennellä reippaitten ja innokkaiden pikkurakentajien kanssa. Sydämellinen kiitoksemme apujoukoille. Erityiskiitokset ja halaukset luokkamme Pekka kummipalle.

Aurinkoista kevättä ja leppoisaa kesää kaikille toivottavat
3.B:n ahkerat rakentajat ja Seija Salo

Leikkimökin teko lähti hyvin käyntiin lauantaina 19.4.08 koko luokan yhteistyöllä. Saatiin seinät pystyyn jo ensimmäisenä rakennuspäivänä. Rakennusmaalla ahkeroi vuorotellen suutarit ja räätälit ja joskus joku pienempikin ryhmä. Mökin teko on mukavaa puuhaa, mutta sahaaminen ja naulaaminen rasittaa käsiä.

Saara Vähälä, 3.B

*On hauskaa varmaan
tällekin kesälle,
kun lintuemo lentää
valmiille pesälle.*

*Kauniita kukkia,
likasia sukkia.
Perhoset niityllä leikkii,
ampiaiset pesää
itselleen mieltii!*

Svenja Kuoppala,
3.B

Meidän luokan ystävä.

Harvalla muulla luokalla on yhtä erikoinen ystävä kuin meillä, 4 B luokalla. Meidän ystävämmme ajaa isoa autoa jossa lukee: Länsi linjat. Hänhän on bussikuski ja hänen nimensä on Vexi. Vexiin tutustuimme viljanleikkuuretkellämme Rekolaan, kun olimme kolmannella luokalla. Oli ollut kuiva kesä ja jo ensimmäisellä kouluviikolla suunnitimme Rekolan maatilalle, oli vielä sirpitkin terottamatta ja paljon tehtävää muutenkin. Silloin tuo ihmeellinen ystävämmme tarjoutui teroittamaan sirpit ja kun olimme pellolla, hänestä oli myös siellä suuri apu. Sen jälkeen ei yksikään retki taitunut ilman Vexiä. No, tässä lähimain oli suunnattoman kaunis huhtikuun kevätpäivä ja kello oli noin kaksi. Monet olivat jo lähteneet kotiin ja vain mutama oli luokassa kun Vexi tuli muina miehinä tiedustelemaan voisimmeko 9.5. perjantaina lähteä yllätys-

retkelle. Ei maksa teille mitään. Hän totesi lopuksi. Olimme melkein yhtä yllättyneitä kuin silloin kun hän oli sanonut saman vuosi sitten jolloin meillä oli suunnattoman hauska erällä tilalla. Ja vielä yllätysretki! Josta ei tiennyt mitään ennen kuin oli paikan päällä. Koitti sitten tuo nauravan kirkas perjantai ja bussin pyörät rullasivat kohti Poria. Ensimmäinen kohde oli pajutila, jonka pajut olivat juuri nousseet pellolla ja levittivät vihreitä oksia ympärilleen. Siellä oli kaikea pajusta punottua tavaraa ja hieno pajupuisto. Kohde numero 2 olikin valettu luokkaretkiä varten. Se oli jotain jota ei osannut odottaa. Se oli ainakin Suomen suurin leikkipuisto. Kierre liukumäestä merirosvolaivaan. Kenelläkään muulla luokalla ei varmasti ole noin ainutlaatuisia ystäviä kuin Vexi!

Iris Niinistö 4 B

S.B luokka esittää satunäytelmän Prinsessa Ruusunen

Monenlaista yhdessä elettyä ja opittua mahtuu viidenteen kouluvuoteen. Päivistä loisteliainpina kohoavat viidennen luokan näytelmän esitysillat. Nuo kaksi iltaa, jolloin käsikirjoituksesta oli kasvanut meidän luokan näytelmä. Voikohan sitä tunnelmaa ikinä unohtaa?

”Näytelmän teko oli aika raskasta ja olin ihan poikki aina esitysten jälkeen! Perjantai-illan jälkeen oli aivan mahtava tunne, kun se oli saatu hyvin päätökseen.”

Roosa Niemi

Syyslukukaudella joku oppilaista aina välillä muistutti muille, että tänä vuonna tehdään näytelmä. Jollekin koko näytelmän teko saatoi tulla melkeinpä yllätyksenä käsikir-

joituksia jaettaessa. Suurin osa oppilaista odotti näytelmäjakson alkamista palavasti. Olimme vuosien mittaan nähneet monia upeita viidensien luokkien näytelmiä ja nyt olisi meidän luokan vuoro!

Oikeastaan koko näytelmän teko alkoi siitä, kun eräänä syksyisen sateisena iltana olin iltakävelyllä ja luultavasti ”niitä näitä” pohtiessa yhtäkkiä sen tiesin: me tekisimme Prinsessa Ruususen. Kuva näytelmän kulusta ja roolijaoista oli itselleni samantien niin selvä, että ajatuksia vastaavaa käsikirjoitusta ei tietenkään ollut olemassa.

Joululomalla vanha Grimmin satu muokkautui opettajan työpöydällä juuri meidän luokalle sopivaksi.

Oppilaat saivat suurimmaksi osaksi itse päättää, ketä halusivat esittää ja roolijaosta tuli, ihmeellistä kyllä, juuri sellainen minkälaiseksi sen syksyisellä kävelylläni itsekin olin tuumailut. Mukaan näytelmämme tekoon lähti eurytmian opettaja, Sirpa Kvist ja musiikin ammattilainen, meidän luokan Laurin äiti, Tellu Turkka.

Tartuimme toimeen. Teimme puheharjoituksia ja opettelimme puhumaan kuuluvalla äänellä. Nauroimme yhdessä hauskoille kohtauksille kuten esimerkiksi muotitietoisien Valtioneuvoksetar Kunigundan kaatumiselle Judithin isän tekemään kaivoon tai Kokkipoika Samin lahjakkaalle kohellukselle pienellä näyttämöllä.

”Minä olin kuningas. Rooli ei ollut sittenkään niin vaikea kuin alunperin luulin ja vuorosanoja ei ollut niin hirveästi. Aluksi oppiminen oli vähän vaikeaa mutta lopussa se oli helpompaa. Vaikeaa oli ehkä se kun piti muistaa missä omat vuorosanat tulivat”

Allan Sääsäski

Opettajana seurasin myös hieman jännittyneenä, miten kävisi jos kokkipoika yltyisi sellaiseen vauhtiin, että putoaisi kesken kaiken jonnekin verhojen ja lavan väliin. Valottaren yksinlaulu kohtauksessa oli hiljaista. Kaikki kyllä tiesivät, että täytyy olla hyvin jännittävää laulaa yksin. Tai ei ihan yksin sittenkään, lauloivathan kaikki muutkin Valottaren kanssa verhojen takana, ihan hiljaa, mutta sen kuuli ja tiesi vain Valotar. Vanhemmat rakensivat lavasteita, ompelivat ja parsivat pukuja, siivosivat ja leipoivat herkkuja väliaikakahvioon.

Neljän työntäyteisen viikon jälkeen oppilaat olivat valmiita astumaan yleisön eteen. Mikään yleisö ei ollut niin odotettu ja kaivattu kuin omat vanhemmat.

Verhojen takana sattui ja tapahtui. Opettajalla ei kuitenkaan ollut enää mitään syytä jännittää. Työ oli tehty, ja tiesin että näytelmä hoidetaan, vaikka päänsärky kaatoikin pääosan esittäjän aina kohtausten välillä ”lämpiön” lattialle. Joka ainoa hiuspinni oli kohdallaan ja jos ei ollut, niin se oli turha pinni. Luokan jokainen oppilas kantoi vastuuta kaikesta.

”Se kuukausi jolloin harjoittelimme näytelmää oli kaikkein paras kuukausi koulussa, se viikko, jolloin esitimme sen, oli kaikkein paras viikko ja se hetki jolloin seisoiimme viimeisen näytöksen jälkeen lavalla, ruusut kädessä oli kaikkein paras hetki koko maailmasta!”

Marleena Piikkilä

5.B:n luokanopettaja Katariina Niinistö

NORJAN LEIRIKOULU SOLEGGENISSA 7.3.-17.3.2008

”Minä en hirveästi ajatellut, mitä odotin. Vähän, että minun kuntoni pettäisi. Odotin, että siellä olisi aika rankaa fyysisesti. Olihan siellä rankkaa, mutta ei minun kuntoni pettänyt. Olin itseasiassa melko yllättynyt, kun lähtö tuli: aloin ikävöidä Soleggenia.”

”Kaikki tiukat aikataulut olivat ehkä vähän ärsyttäviä, mutta huomasin myöhemmin, että olin niihinkin kiintynyt.”

7. A-luokan oppilaiden kirjoituksia Norjan leirikoulusta

Steiner-koulussa on tapana mennä seitsemännellä luokalla Norjaan leirikouluun. Retkeä varten kerätään rahaa kaikki alaluokat. Ennen lähtöä puhuimme paljon mitä siellä tulisi tapahtumaan. Perjantaiamuna oli lähtö.

Aloitimme matkan bussilla kohti Helsinkiä. Helsingistä menimme laivalle. Bussi kulki laivassa mukana, mikä oli mielestäni todella hyvä idea. Seuraavana aamuna olimme Tukholmassa, josta jatkoimme matkaa kohti Norjaa. Bussimatka Norjaan oli pitkä, joten teimme pysähdyksiä ja esitimme esitelmiä. Norjassa kävimme katsomassa Holmenkollenin hyppymäkeä ja yövyimme Oslon steinerkoulussa. Mielestäni meidän koulu on paljon hienempi. Jatkoimme matkaa vielä Soleggeniin. Matkalla sinne maisemat vaihtuivat hitaasti vuoristoksi.

Soleggenissä meidät jaettiin ryhmiin ja jokainen ryhmä sai oman huoneen. Soleggenin päiväohjelma oli tiukka. Mökissä jokainen ryhmä sai erilaisia tehtäviä esim. tiskausta. Mökiltä teimme retkiä tuntureille. Kiipesimme monille huipuille. Huipuilta oli mahtavat näköalat.

Koko leirikoulu oli mielestäni mukava. Laivamatka oli mielestäni ehkä hauskin. Bussimatkoista en pitänyt, koska ne olivat niin pitkiä. Kävimme monissa museoissa ja tykkäsin muista paitsi Oslon raatihuoneesta. Koko matka ylitti selvästi odotukseni, varsinkin laivamatka. Lähtisin uudestaan, jos saisin tilaisuuden.

Johannes Äärelä

Norjan leirikoulua olen oikeastaan odottanut ensimmäisestä luokasta lähtien. En kuitenkaan ole asettanut matkalle mitään suuria odotuksia tai toiveita.

Matka alkoi koulumme pihasta, josta lähdimme bussilla kohti Helsinkiä ja sieltä edelleen laivalla Ruotsin kautta Norjaan. Matkalla oleminen oli hauskaa, mutta päällimmäisenä mieleen jäi kuitenkin Soleggenissä tehdyt retket. En välttämättä pidä hiihtämistä minään lempilajinani, mutta silti siitäkin jäi hyvä mieli.

Soleggenissä pääasiallisesti hiihdimme päivittäin, välillä pitkiä, välillä lyhyitä matkoja. Teimme lumiluolia, pelastusmajoja hyppyreitää sekä muuta vastaavaa. Iltaisin oli vapaa-aikaa ja sai tehdä lähes mitä vain halusi. Retkistä päällimmäisenä jäi mieleeni se kerta, kun kapusimme korkealle huipulle. Sinne teimme oikeastaan kaksi retkeä ja molemmilla kerroilla oli iloinen tunnelma.

Kun sitten olimme viettäneet viisi päivää Soleggenissä ja oli lähdön aika, en olisi uskonut itseni vielä haluavan jäädä. Tuskin jäin kaipaamaan aikaisia herätyksiä, huonekilpailuja, repputarkastuksia, ruokaa, retkiä tai muuta vastaavaa, vaan ehkä sitä tunnelmaa, joka ainakin itselläni koko matkan ajan oli iloinen.

Lähdön jälkeen seurasi taas bussi- ja laivamatka, museoissa ja muissa nähtävyyksissä käynti. Laivalla oli taas kerran hauskaa. Pidän laivamatkaa lähes yhtä mukavana kuin Soleggenissä tehtyjä retkiä. Ja vaikka jollakin retkellä olisi ollut hirveän väsynyt tai ärtynyt olo, jäi koko matkasta itselleni hyvä ja iloinen mieli.

Johanna Hyvönen

OLIVER, OLIVER

-oppilaiden ajatuksia näytelmän teosta

”Oliver Twist? Nimi ei kyllä sano mitään”, kuului erään roolin vuorosanat. Mutta meille, 8.A luokalle se sanoo paljonkin.

”Näytelmän tekoa oli odotettu niin kauan, itse asiassa koko vuoden ajan, että kun sen aika koitti, ei ollut riemulla rajaa!”

”Aluksi luimme vain hahmojen vuorosanoja, (sitä pidin henkilökohtaisesti aika tarpeettomana). Viikko sen jälkeen, kun olimme saaneet käsikirjoitukset, saimme kertoa, (kirjallisesti, totta kai) minkä roolin halusimme. Opettaja jakoi vähän ajan päästä roolit, joihin suhtauduttiin varsin vaihtelevasti.”

”Muistan 5. luokan näytelmäprojektin ajoilta sen, miten minulla oli aluksi hirveästi vaikeuksia vuorosanojeni kanssa. Luin ja luin, enkä silti muistanut. Tällä kertaa kaikki oli minulle hirtittävästi helpompaa.”

”Pian arjen puheen täyttivätkin lentävät lauseet ja lainaukset näytelmästä, kuten ”Poikahan on hölmö!” ja ”Et tiitä!”

”Se alku oli aika säätämistä ja hauskaa. Kun aloimme mennä ensi-iltaa lähemmäksi, alkoi jännittää enemmän ja enemmän.”

”Aamulla kun tuli kouluun, oli täysi maskeeraus menossa ja sinne vaan piti hypätä sekaan. Kun H-hetki lähestyi ja verhonraosta näki oppilaiden virtaavan paikoilleen, iski aikamoinen hysteria. Kaikki jännittivät toistensa puolesta, mutta kun näytelmä pääsi alkamaan, alkoi jännitysikin haihtua ja tilalle tuli näyttelemisen ilo. Iltaesityksissä ei jännittänyt niin paljon kuin aamuisin, johtuen pitkälti siitä, että oppilaat ovat tietävästi kriittisempiä kuin vanhemmat ja sukulaiset.”

”Pieniä asioita jäi mielestäni puuttumaan. Esim. tekoveri olisi pitänyt saada, Faginin olisi pitänyt kuolla lopussa ja muidenkin rosvojen pidätys olisi pitänyt olla oma kohtaus.”

”Olen tyytyväinen koko näytelmään. Ajattelin ensin, etten ikinä uskalla laulaa yksin lavalla ja tuli todella hieno onnistumisen tunne, kun uskalsin mennä ja antaa ”kaikkeni” näyttelemisessä ja laulamisesa.”

”Oliver Twist oli kaiken kaikkea mieleenpainuva elämys, jonka varmasti muistan koko ikäni.”

Nupit kaakkoon!

Viihdyttävätkö ihmiset itsensä hengiltä, käskettiin eräässä koulutehtävässä pohtia. No, pohditaan sitten. Tuskin ihmiset itseään kirjaimellisesti hengiltä viihdyttävät, ellei sitten oteta lukuun suhteellisen harvinaisia alkoholikuolemia, extremeurheilutapaturmia ja muita lähinnä omasta typeryydestä johtuvia tapauksia.

Sen sijaan ihminen kyllä jatkuvasti tappaa itseään nykyisillä viihdykkeillä. Televisio, tietokone ja videopelit rapauttavat paitsi fyysisesti, ennen kaikkea henkisesti. Silmät rasittuvat ja niiden lihakset heikkenevät samalle etäisyydelle suppealle alueelle kohdistuvasta tuijottelusta. Kuulo turtuu jatkuvasta melusta. Toisaalta taustamusiikin ansiosta kuullun erittely, puheen erottaminen saattaa kehittyä. Mutta eiköhän sama vaikutus ole ulkoilullakin? Kävele kaupungin halki, juttele kosken äärellä ja yritä kuulla mitä toinen sanoo.

Henkiselle tasolle kohdistuu kuitenkin suurin haitta. Tunteet turtuvat, oma ajattelu taantuu. Vähitellen tarvitaan aina vaan valmiimmaksi pureskeltua syötettä. Oikean ja väärän raja hämärtyy, luontainen moraalinen höltyy, kun väkivallasta ja skandaaleista tehdään viihdettä, nautintoa.

Näin nykyviihde tappaa, salakavalasti, sisältä päin. Huolestuttavinta on, että myös lapsia tapetaan tällä tavalla yhä enemmän. Ei riitä, että hauskat ja viihdyttävät piirroshahmot listivät toisiaan hymyssä suin. Liian usein kuulee tokaluokkalaistenkin suusta referentia illeisillä (heille sen pitäisi olla yö) Pelkokamerasta, Hurjista poliisivideoista ynnä muista aikuisillekin sopimattomista ohjelmista.

Kasvattajien pitäisi virittää lasten aistit, niin fyysiset kuin henkisetkin niin, että kehittyvät ihmiset pystyvät löytämään vivahteita myös heikommasta, terveestä aisti- ja tunnesyötteestä. Ja samalla väkivalta ja muu epäterve, voimakas viihdyke tulee liian kovaksi kestävä. Ikään kuin kääntäisi vahvistimen nuppia kovemmalle. Kun pystyy löytämään elämänsä sisältöä ympäröivän luonnon ja ihmisten luonnollisista ihmeellisyyksistä, ovat asiat hyvin.

Oikeastaan näitä vahvistimia on kaksi: ensin sensitiivisyyden taso, synnynnäinen neurologinen ominaisuus, joka vaikuttaa suoraan aistihavaintojen tuntemisen ja tulkitsemisen voimakkuuteen. Sitten kasvuympäristön vaikutuksen mukaan säätävä henkisemmällä tasolla toimiva vahvistin, johon kasvattajien pitää kiinnittää huomionsa.

Miten tämä sitten tapahtuu? USA:ssa vaihto-oppilaana ollessani asuin perheessä, jossa tietokonetta ei käytetty juuri lainkaan ja televisiokin avattiin vain lauantai-iltaisain, kun katsottiin yhdessä elokuva. Perheen 11- ja 13-vuotiaiden tyttöjen oli vaikea kestää jopa Free Willyn ja Flipperin kaltaisia elokuvia, heidän mielestään oli niin surullista nähdä vangittujen eläinten ahdistusta.

Se on henkistä terveyttä jos mikä, sanon minä. Neljän lähes tietokoneettoman ja televisiottoman kuukauden jälkeen huomasin itsessänikin muutoksen. Väkivallan näkeminen tekee pahaa, mainosten ja viihteen naiivius sattuu silmään aivan eri tavalla kuin ennen. Aloin ymmärtää, mitä hienoa ja ihmeellistä on pihalla seisovassa jäniksessä. Haluan ulos tutkimaan. Maailmassa on kauneutta, myös ja etenkin ruudun ulkopuolella.

Koskaan ei ole liian myöhäistä lopettaa. Aivan kuin tupakankin kuonat häipyvät vähitellen kokonaan elimistöstä pois, lähtevät myös aisteja ja tunteita turruttavat henkiset kuonat. Siispä annan lukijalle kesähaasteen: sulje ruutu ja anna nuppiesi kääntyä kaakkoon!

Äidin kieltä

Äidinkieli on tärkeä osa identiteettiämme niin kansallisella kuin yksilötasollakin. Äiti puhuu lapselleen juuri omaa äidinkieltään, tunnekieltään, jonka myös lapsi oppii ensimmäisenä kielenään. Hän ajattelee tällä kielellä, ja hän ilmaisee syvimmat tunteensa tällä kielellä. Kielen avulla hän tutustuu ympäristöönsä, kyselee, oppii nimeämään asioita ja kertomaan niistä. Kielen avulla hän määrittelee myös itsensä.

Suomalainen koulujärjestelmä perustuu kielelliseen oppimiseen, jolloin äidinkieli on edellytys myös vieraiden kielten oppimiselle. Voidaankin olla montaa mieltä siitä, onko kyse edistymisestä vai taantumisesta, kun yliopistossa opiskelu mitä suurimmassa määrin vaatii englannin kieltä. Onko mielekästä, ettei Suomessa voi opiskella yliopistossa suomeksi? Eihän ole kauaa siitä, kun Suomeen taisteltiin oikeus ja mahdollisuus opiskella suomeksi.

Suomeen tulvii yhä enenevässä määrin lainasanoja ja ilmauksia juuri englannista. Puheeseemme soluttautuu jopa suoraan englanninkielisiä sanoja, joita ei ole yritettykään suomentaa, ja pahimmillaan puhumme englantia suomeksi edes huomaamatta sitä. Voiko tätä kutsua kielen rikkaudeksi?

Suomen kielen sanasto on syntynyt toimimaan juuri Suomen olosuhteissa. Se on kehittynyt suomalaisen ihmisen ja kulttuurin mukana. Sanat kertovat historiaamme. Vain suomen kielellä pystymme kattavasti ja syvällisesti kuvaamaan maamme luontoa ja rikkauksia. Silti kieleemme rikkaus ja sanojemme runsaus yllättää väliillä suomalaisenkin. Meillä on vähemmän sanoja lumelle ja sen laaduille kuin eskimoille, mutta enemmän kuin vaikkapa ruandalaisilla. Kielessämme myöskään pronomini ”hän” ei jaa ihmisiä miehiin ja naisiin. Onko kyse kielen köyhydestä vai kenties tasa-arvosta?

Toisaalta, miksi vaalisimme suomen kieltä kansallisaartenamme, kun englannin osaaminen avaa monia mahdollisuuksia niin Suomessa kuin ulkomaillakin?

Kielemme muuttumisen myötä muuttuu myös identiteettimme ja kulttuurimme. Kansainvälistyminen näkyy kielessä jo nyt. Onko tavoitteena yhtenäisen amerikkalaisen kulttuurin luominen kaikkialle? Puhujamäärältään vähäisempiä kieliä kuolee koko ajan. Kielten kuihtumisen myötä menetämme kulttuurillisia rikkauksia. Suomen kielelläkin on maailman mittapuussa vähän puhujia ja pieni kielialue.

Äidinkieli, tunnekielimme, säilöö merkittävää osaa historiastamme, kulttuuristamme ja identiteetistämme, ja tulee siirtämään sen myös tuleville sukupolville.

12. Luokan kulttuurimatka Prahaan 1.-10.5.2008

Tämän vuoden 12. luokkalaiset päättivät lähteä kulttuurimatkalle Prahaan. Matkaa valmisteltiin etukäteen laatimalla henkilökohtaiset "Minun Prahani" -portfoliot.

Esimerkiksi päiväreissu Kutna Horaan järjestettiin opiskelijoiden toiveesta. Matka kesti kymmenen päivää, ja nähtävää riitti niistä jokaiselle.

Torstai 1.5. Saavuimme Prahaan noin klo 20 paikallista aikaa. Tämän jälkeen siirryimme Prokopka-hotellillemme, joka sijaitsee Praha 3 alueella, vajaan 10 minuutin raitiovaunumatkan päässä Prahan ydinkeskustasta. Ilta kului hotelliin tutustuessa ja ruokaa etsiessä.

Perjantai 2.5. Matkaväsymyksen vielä painaessa, saimme onneksi nukkua ensimmäisenä aamuna hieman pidempään, n. klo 9. Ohjelmamme jatkui ruotsalaisen oppaamme Kalle Borchin kanssa kaupunkikierroksen merkeissä. Kiertelimme katsomassa ja tutustumassa Prahan uuteen ja vanhaan kaupunkiin. Tunnetuista nähtävyyksistä näimme mm. Kaarlensillan ja Kansallismuseon ulkoa. Kierroksemme kesti n. 4 tuntia, jonka jälkeen meillä oli vapaata. Vapaa-aikansa moni käytti shoppaillessa ja syödessä. Iloksemme huomasimme jo heti ensimmäisenä päivänä, että ruoka ja kengät olivat todella halpoja (ruoka-annos lusikkeilla edullisimmillaan n. 140 korunaa eli n. 5,8 euroa).

Laura ja Eveliina

Lauantai 3.5. Tutustuimme juutalaiskortteliin sateisissa merkeissä. Illalla pääsimme nauttimaan Prahan omalaatuisesta kulttuuritarjonnasta. Kävimme katsomassa Faustista sovelletun mustavaloteatteriesityksen (All Colours Theatre).

Sunnuntai 4.5. Sunnuntaina aamupäivällä osa porukasta lähti markkinoille Kolbenovaan. Paikka oli iso ja rähjäisen näköinen, mutta useimmat meistä tekivät kuitenkin hyviä löytöjä. Sieltä menimme takaisin hotellille ja val-

mistauduimme lähtemään piknikille Petrinin kukkulalle, jolla sijaitsee ns. pienoismalli Eiffel-tornista. Osa meistä käveli huipulle, toiset menivät vaunuhissillä. Ylhäällä pistimme piknikin pystyyn ja nautimme aurinkoisesta ja lämpimästä säästä. Torniin oli mahdollisuus kiivetä, ja niin suurin osa tekikin. Kun kaikki olivat valmiita, lähdimme omia teitä alas kaupunkiin. Loppuilta oli vapaa-aikaa, jonka me käytimme shoppailuun ja illalla kävimme vielä syömässä. Ravintolan nimi oli Green Tomato, jossa saimme parasta ruokaa ja palvelua koko matkan aikana. Diky!

Anni ja Tara

Maanantai 5.5. Tutustuimme Prahan linnaan, kuninkaalliseen puutarhaan, ruutitorniin, linnan alueella sijaitsevaan monisatavuotiseen rakennusurakkaan Vituksen katedraaliin ja sen hautaholviin sekä moneen muuhun linnan alueella sijaitsevaan rakennukseen. Lopuksi kuljimme alueelta pois viehättävän Kultaisen kujan kautta, jonka varrella on Franz Kafkan synnyinkoti. Illalla kävimme vielä Prahan upeassa kansallismuseossa.

Tiistai 6.5. Heräsimme tavalliseen tapaan aamiaiselle noin kello 9. Tänäpäin oli tiedossa pyöräretki, joka toi vähän vaihtelua tavallisiin rutiineihin. Kokoonnuimme pyörävuokraamon edessä kello 11. Kun kaikki olivat saaneet pyöränsä, oppaamme Eric ja Stefano lähtivät johdattamaan meitä pois

Maisema kaupunkiin Petrinin kukkulan pienoiseiffeltornista.

Prahan keskustasta kiertojäljelle Prahan ympäristöön. Pyöräilimme joenrantaa pitkin ja tutustuimme kauniiseen jokimaisemaan. Kävimme pyörähtämässä presidentin kesäasunnolla ja jatkoimme matkaamme kommunismin aikaiseen huvipuistoon. Kuitenkin matkalla puistoon meidät yllätti pieni sadekuuro ja jäimme pitämään sadetta vähäksi aikaa sillan alle. Sateen laannuttua jatkoimme matkaamme huvipuistoon, josta menimme jäähallin ja kivimuseon kautta kauppaan ostamaan välipalaa. Menimme syömään eväämme näköalapaikalle, josta näkyi hyvin Prahan lukuisat tornit.

Eväät syötyämme jatkoimme matkaamme suurelle metronomille, joka kuvasti Prahan kaupungin kehitystä aikojen saatossa. Paikalla oli aiemmin sijainnut maailman suurin Stalinin patsas, joka räjäytettiin kappaleiksi 1990. Seuraavaksi ajoimme Petrinin kukkulle, josta oli pitkä alamäki takaisin kaupunkiin. Ylitimme joen Jirášuv mostin sillan kautta modernin arkkitehtuurin taidonnäytteen Tanssivan talon kohdalta, josta jatkoimme pienien mutkien kautta takaisin pyörävuokraamolle.

Santeri ja Eres

Keskiviikko 7.5. Lähdimme hotelliltamme bussilla klo 9.00 kohti luukirkkoa Ossyrya Kutna Horan kaupunkiin. Oppaanamme oli tanskalainen Helge, erittäin mukava kaveri. Matka luukirkolle kesti hotellilta noin tunnin ja paikalle päästyämme totesimme, että kirkko oli erittäin karmiva. Sisustus oli tehty 40 000 ihmisen luista. Hetken karmivuutta ihailtuamme jatkoimme matkaamme kohti St.Barbaran katedraalia, jota ihailimme ulkoapäin. Sieltä kävelimme hopeakaivoksille, jossa oppaaksemme saimme hyvin mielenkiintoista englantia puhuvan naisen. Saimme valkoiset kaavut, kypärän ja taskulampun ja laskeuduimme hopeakaivoksiin 40 metrin syvyyteen. Tunnelit olivat hyvin ahtaita ja matalin kohta jossa kuljimme oli 120 cm korkea ja 40 cm kapea. Klaustrofobinen henkilö ei olisi siellä pärjännyt. Tunneli oli erittäin nopeasti ohi ja sen jälkeen saimme tunnin vapaata tutustumiseen Kutna Horan kaupun-

gissa. Klo 16 aikaan bussi vei meidät takaisin hotellille ja illalla emme tehneet muuta kuin kävimme syömässä kaupungissa ja painuimme sitten petiin.

Rosa ja Salia

Torstai 8.5. Retki lasitehtaalle, Koneprusyn tippukiviluoliin ja Karlstejnin linnaan. Lähdimme aamulla kello 9 bussilla kohti lasitehdasta nimeltään Rykl, joka aiemmin tunnettiin nimellä Bohemian crystal. Matka kesti noin tunnin. Tutustuimme lasitehtaan eri osiin aina puhallusvaiheesta kaiverruksiin. Kieroksen jälkeen saimme mahdollisuuden ostaa tehtaassa valmistettua kristallia tehtaanyymälästä ja saimme vielä lahjaksi pienet kristallilinnut.

Jatkoimme bussilla matkaa kohti Koneprusyn tippukiviluolia, jotka sijaitsevat Moravian Karstissa. Kiersimme opastetun kierroksen luolissa ja kertasimme oppejamme stalagmiiteista, stalagtiiteista ja stalagniiteista parhaimmillaan 40 metrin syvyydessä maan alla. Tippukiviluolat olivat upeita ja täynnä onkaloita.

Seuraavaksi menimme pieneen viihtyisään kylään, jossa sijaitti Karlstejnin linna. Kylä oli idyllinen ja siellä oli mahdollista shoppaila "tuliaskamaa" ja syödä paikallisia ruokia. Karlstejnin linna oli hieno ja sen sisäpihalle oli mahdollista mennä kävelemään, mutta sisälle meno maksoi ja sinne oli jonoa, joten kukaan ei siellä luultavasti käynyt. Noin klo 15.30 menimme jälleen bussiin ja lähdimme matkaamaan takaisin kohti hotellia. Bussikuskimme oli kaahari ja joitakin hieman pelotti matkalla kun ajoimme kapeata tietä bussilla eikä kuski paljoa löysännyt kaasua mutkissakaan. Ympäriällä näkyi peltoa ja kaikki oli vehreää. Myös keltaisia sinappipeltoja oli paljon.

Sonja ja Maria

Perjantai 9.5. Perjantai oli pyhitetty ns. shoppailulle ja vapaa-ajalle. Jotkut heräsivät aamupalalle ja lähtivät suoraan kaupunkiin, jotkut taas nukkuivat yli puolenpäivän. Kaikki vapaaehtoiset pääsivät tutustumaan tsekki-

läisen jugend-taiteilijan Alfons Muchan taideteoksiin ja hänen elämäänsä.

Vapaa-aikaa kesti kello seitsemään asti, jolloin tapasimme kaikki Wencelasin aukiolla, josta suuntasimme syömään paikalliseen tsekkiläiseen ravintolaan. Ravintola ei ollut aivan odotustemme mukainen, mutta pääasia oli, että saimme viettää viimeistä iltaa yhdessä.

Auric ja Saara

Lauantai 10.5. Heräsimme viimeiseen aamuun matkallamme kello 9.30, huoneiden luovutus oli jo 10.00. Siinä hetken aikaa itseään keräille rupesimme pakkaamaan tavaroita ja siivoamaan huoneita hirveästä kaaoksesta. Huoneet saatiin luovutettua ajoissa. Ennen bussin tuloa oli aikaa noin parisen

tuntia, joten lähdimme vielä viimeiselle kierrokselle hotellin lähiympäristöön, siinä sitten käytiin kaupassa ostamassa viimeiset tuliaiset ja siitä hotellin vieressä olevaan puistoon ottamaan aurinkoa. Koululle saavuimme noin klo 21, siitä kotiin ja melkein heti nukkumaan. Matka oli kaiken kaikkiaan loistava, hyvin onnistunut ja onnettomuuksilta säästyttiin.

Arttu

Valvojina matkalla toimivat 12. luokan luokanvalvoja Eija Heikkala ja Maria Kaunisvesi.

Tanssiva talo.

Henkilökunta 2007-2008

Opettajat

Aaltonen Ilkka
Alakärppä Maria
Ala-Lahti Pauli
Alfreds Sinikka
Arminen Heli
Bergman Miia

Dahlman Riitta
Eräkangas Takko
Freund Susanne
Hagman Minna
Hakonen-Paatero Leena
Haukka Anna
Havumetsä-Larimo Tarja
Heikkala Eija

Helakangas Pirkko
Huida Juha

Jouhki-Inkinen Marita
Järväläinen Emma

Jyrä Alla
Kalliokoski Anu
Kaukinen Sari
Kaunisvesi Maria
Koivula Leena

Koskinen Annamajja
Kotanen Ritva
Kuisma Marja-Liisa
Kuisma Veli
Kvist Sirpa
Laaksonen Saara

Lamberg Jenni
Lang Ilona
Larimo Jupe
Lehtimäki Virpi
Lehtinen Leena
Luhtalo Pirjo
Mannonen Satu
Mettälä Hanna
Müller Hannele
Mäenpää Elina
Niemi Mira
Niinistö Katariina
Pakkanen Airi
Pieniniemi Anne Maija
Poutanen Sanna

Pääkkönen Eeva
Ranki Anna
Ranto Heini
Ranto Inkeri
Rintala Lenita
Ruoho Sanna
Salmela Jukka
Salo Seija
Sannamo Sakari

liikunta, englanti
luokanopettaja 3B
tekninen työ
esiluokan opettaja
liikunta, luokanvalvoja 10 A
matematiikka, kemia,
luokanvalvoja 10 B
luokanopettaja 2B
luokanopettaja 5A
musiikin sijainen
arkkitehtuuri
virkavapaa
säestäjä
luokanopettaja 1 A
ruotsi, englanti,
luokanvalvoja 12 lk
erityisopettaja, uskonto
historia, uskonto,
yhteiskuntaoppi,
luokanvalvoja 11B
ortod. uskonto
psykologi, psykologian ja
filosofian opetus
viron ja venäjän kieli
luokanopettaja 4B
tekstiilityö
äidinkieli
biologia, maantieto,
psykologia,
luokanvalvoja 11A
musiikki
musiikki
tekstiilityö
luokanopettaja 6B
eurytmia
matematiikka, kemia ja
geometriapiirustus
englanti, ruotsi
eurytmiasäestäjä
eurytmia
luokanopettaja 2A
luokanopettaja 8A
ruotsi, englanti, espanja
luokanopettaja 4A
luokanopettaja 8B
saksa
esiluokan opettaja
vanhempainloma
luokanopettaja 5B
maalusterapia
tuntiopettaja, erityisavustaja
matematiikka, teknologia,
kemia
äidinkieli
säestäjä
eurytmia
4. A luokan sijainen
luokanopettaja 3A
luokanopettaja 6A
musiikki
erityisavustaja
luokanopettaja 1B

Silvennoinen Aulikki
Suurla Marja

Taimi Simo

Tallgren Esko

Tiusanen Leena
Treiber Gertraude
Tuononen Raija
Tuores Lasse
Turunen-Viljanmaa Sirpa
Tyrrni Hanna
Vasama Veijo
Vesa Heikki

Vesala-Tomi Ilona
Viitanen Marja-Leena

Vuorinen Kirsi
Vuosara Santeri
Österholm Tuija

luokanopettajan sij. 7A
biologia, maantieto,
kuvaamataito, filosofia
vuosirehtori, erityisopettaja,
matematiikka

fysiikka, kemia,
matematiikka
eurytmia
erityisopettaja
erityisopettaja
englanti
englanti, saksa
englannin sijainen
ensiapu
uskonto, historia,
yhteiskuntaoppi
luokanopettaja 7B
ruotsi, saksa, ranska,
luokanvalvoja 13 lk
eurytmiasäestäjä
kotitalous
erityisopettaja

Muu henkilökunta

Aittokallio Jaana

Antila Nanny
Harjunheimo Maria

Järvinen Sirkku
Kaakkolammi Ilkka

Kiiskinen Liisa
Komonen Rauni

Korkiamäki Merja
Koskinen Tapani
Kurikka Tarja
Kähkönen Mervi

Mothes Ilmarin
Piipponen Hannu
Rantala Kaisa
Ristolainen Tiina

Ryhänen Kaisa
Räisänen Mirja
Salminen Ilona
Tanhuanpää Vilja
Tiusanen-Mothes, Anna
Tuominen Marketta
Turkulainen Mila

iltapäiväkerhon
toiminnanohjaaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
kotitalous, kouluavustaja,
iltapäiväkerho
iltapäiväkerhon ohjaaja
talouspäällikkö,
toiminnanjohtaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
esiluokan iltapäiväkerhon
ohjaaja
kouluavustaja
vahtimestari
iltapäiväkerhon avustaja
esiluokan iltapäiväkerhon
ohjaaja
laseeraaja
kiinteistönhoitaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
iltapäiväkerhon
toiminnanohjaaja
koulunkäyntiavustaja
koulusihteer
iltapäiväkerhon ohjaaja
iltapäiväkerhon ohjaaja
laseeraaja
koulunkäyntiavustaja
toimisto sihteeri

Oppilasravintola Osuuskunta Tampereen Timjami

Jokiniemi Merja
Uusi-Kuitti Airi
Saloniemi Marika
Heino Sanna
Niemi Eeva

emäntä
kokki
kokki
ravintolatyöntekijä
ravintolatyöntekijä

Lukuvuoden 2008-2009 työajat

Syyslukukausi 11.8. - 20.12.2008

- syysloma 13. - 17.10.2008 (vko 42)

Kevätlukukausi 7.1. - 30.5.2009

- talviloma 23. - 27.2.2009 (vko 9)
- helatorstain jälkeinen perjantai 22.5.2009 vapaa

Lukuvuoden aikana on kolme työlauantaita.

Koulu alkaa 11.8. klo 8.30. Hyvää kesää!

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

Muotialantie 79-81, 33800 Tampere

www.tampereesteinerkoulu.fi